

PELÍŠKY

nový film Jana Hřebejka o dětech a jejich rodičích

PELÍŠKY

ČR 1998, barevný, 115 min.

režie: Jan Hřebejk

scénář: Petr Jarchovský

s použitím motivů z knihy Petra Šabacha *Hovno hoří*

kamera: Jan Malíř

střih: Vladimír Barák

architekt: Milan Býček

kostýmy: Katarína Hollá

producent: Česká televize, Tvůrčí skupina Pavla Borovana
Total HelpArt (T.H.A.), Ondřej Trojan

výkonný producent: Ondřej Trojan

distribuce: Space films

hrají:

Miroslav Donutil

Jiří Kodet

Simona Stašová

Emília Vášáryová

Eva Holubová

Boleslav Polívka

Stella Zázvorková

Jiří Krejčík

Jaroslav Dušek

Michael Beran

Kristýna Nováková

Sylvie Koblížková

Marek Morvai-Javorský

Ondřej Brousek

Boris Hybner

a další.

Plánovaná distribuční premiéra: 8. dubna 1999 v kině Lucerna

listopad 1999 - videodistribuce

předpremiéra se uskuteční 6. dubna 1999 v Brně

Kontakt: Ludvík Hess - 0602305139

Space films, tel. 24 91 3043 (45)

Magdalena Bičíková: tel.-zázn.: 0602/36 00 59

e-mail: magdalena.bicikova@czech-tv.cz)

Ozvěte se, rádi Vám vyjdeme vstříc.

SYNOPSIS

Konec 60. let, pražská čtvrt' staré Košíře. V jedné dvoupatrové vile tu žijí dvě rodiny - Šebkovi a Krausovi. Otec Šebek, prostoduchý, ale dobrácký důstojník z povolání, je zastáncem panujícího režimu a stejně vehementně obhajuje i vlastní neomylnost v roli hlavy rodiny. Elegantní otec Kraus, bývalý odbojář s trpkou válečnou zkušeností, je naopak zarytým opozičníkem. Také on je přesvědčený o tom, že má za všech okolností pravdu - - není proto divu, že se tihle dva nemají zrovna v lásce. Jejich děti - gymnazista Michal a jeho hezká spolužačka Jindřiška - však spolu vycházejí docela dobře. Zvláště Michal by byl moc rád, kdyby ho jeho sympatická sousedka brala trochu víc ne vědomí. Handicap kluka z fádniho „domácího hřiště“ je však příliš viditelný. Mladému Šebkovi nezbyvá, než aby smutně přihlížel, jak mu jeho první milostné body krade samolibý spolužák Elien s bezvadnou výbavou „made in U.S.A.“, kterou mu posílají jeho skvěle situovaní rodiče v diplomatických službách...

U Šebků a Krausů se zatím střídají rodinné návštěvy, s plným nasazením a ve vší obřadnosti se tu slaví Vánoce, svatba i nečekaný, bolestný pohřeb. Do zabydlených domácností vtrhnou i některé novodobé vymoženosti v podobě umělohmotných lžiček, nerozbitných sklenic a podivných her pro statečné pionýry. Mládež zatím pokukuje po lákadlech světa kapitalismu a snaží se žít svůj vlastní, na rodičovských autoritách a „velké“ historii nezávislý život. V soukromí rodinných pelíšků se tak čas od času odehrají malá dramata názorů a vztahů, která se v paměti jejich účastníků otisknou už nejspíš navždycky...

PROČ PELÍŠKY?

„Se scenáristou Petrem Jarchovským nás vždycky zajímaly všelijaké rodinné historky, historie a rituály. Vyprávění reálných - pro větší efekt i potěšení diváka příslušně nadsazených - traumat a trapasů z doby dětství a dospívání nás nepřestává fascinovat, protože v něm cítíme spřízněnost s jinými, podobně 'postiženými' lidmi. To, co se kdysi jevilo jako tragické a bolavé, je ale po letech už jenom trochu nostalgicky legrační... Pokud bych měl říct, čím je mi tenhle film osobně blízký, tak je to právě ve způsobu, jakým se dívá na svět a na život. V příběhu, který je v podstatě smutný, ale kterému se musíme zároveň všichni smát, je mi zkrátka dobře. Pelíšky jsou příběhem z konce 60. let, v němž se pomocí mozaikovitých příběhů skládá obraz jedné historické generace - stárnoucích rodičů, lidí v produktivním věku, dospívající mládeže a malých dětí.“

JAN HŘEBEJK, režisér

„V Pelišky jsem věřil už od první verze scénáře a jsem upřímně rád, že jsem se na nich podílel: zvláště když výsledek ještě předčil moje původní - už tak dost vysoká - očekávání. Těžko říct, co se mi na tomhle filmu líbí nejvíc - asi mě vzala hlavně celková atmosféra vyprávění a herecké výkony, které jsou tu opravdu perfektní. Samozřejmě doufám, že film se bude líbit i těm, co se na něj vypraví do kina, a že spokojených diváků bude co nejvíc. Pelišky totiž oslovují nejen obvyklé 'cílové' publikum do pětadvaceti let, ale mají současně šikovně poličeno i na jejich rodiče a prarodiče, kteří si u nich mohou krásně zavzpomínat na své mládí. Myslím, že takhle zábavný, jemný a současně chytrý rodinný film jsme tu už dlouho neměli a pevně věřím, že bude mít úspěch.“

ONDŘEJ TROJAN, producent - T.H.A.

„Důvod, proč se Česká televize tohoto projektu ujala, je prostý: vtipné a kvalitní scénáře jsou vzácné - a Pelišky takový velmi dobrý scénář měly. Výsledek jsem proto už od samého začátku očekával s velkou nadějí. Jsem přesvědčen, že zde po dlouhé době vzniklo dílo, které najde spokojeného diváka jak mezi „-náctiletou“ generací, tak mezi jejími rodiči. Mladí poznají, že jejich otcové a matky v době svého dospívání řešili stejné svízele jako dnes oni, a rodiče si zas rádi připomenou dobu svého mládí a možná budou ke svým potomkům po shlédnutí filmu trochu tolerantnější... Pro mě osobně jsou Pelišky příběhem tak trochu 'z mého života': dobu, kdy se film odehrává - 60. léta - jsem prožíval hodně intenzívně. Zároveň dnes příběh vnímám i z druhé strany - jako rodič dospívajících dětí. Pelišky jsou dílem, za kterým si stojím jako producent i jako divák a jsem moc rád, že jsem k jeho vzniku přispěl.“

PAVEL BORO VAN, producent - ČT

„Vzhledem k tomu, že se po celou dobu své existence snažíme zejména o distribuci kvalitních, divácky úspěšných českých filmů, nemohli jsme se o distribuci Pelišků neucházet. Poté, co jsme shlédli hrubý sestřih filmu, jsme přesvědčeni, že se Pelišky zařadí k tak úspěšným titulům, jakými byly například Šakalí léta, Báječná léta pod psa, Lotrando a Zubejda nebo Kolja, které jsme už v minulosti uvedli. Již od počátku se snažíme maximálně spolupracovat s provozovateli kin, kteří tento film vzali za svůj a zdárně přispívají k jeho prezentaci. Pelišky proto hodláme uvést v rekordním počtu 20 kopií a ty v prvních dvou měsících nasadit zejména do těch kin, která tvoří rozhodující podíl na trhu a jejichž výsledky jsou zahrnovány do žebříčků Unie filmových distributorů. Doufáme, že se nám podaří docílit toho, aby Český lev za divácky nejúspěšnější film roku 1999 zůstal po letech opět doma...“

JIŘÍ JEŽEK, distributor - Space Films

INFORMACE O NATÁČENÍ A PRODUKCI

Film PELÍŠKY je novým projektem režiséra JANA HŘEBEJKA a scenáristy PETRA JARCHOVSKÉHO, kteří se už společně podíleli na několika divácky úspěšných titulech - především na „dejvickém“ muzikálu ŠAKALÍ LÉTA a na sérii osobitě pojatých „malých příběhů ze života“ z televizního cyklu Bakaláři.

Nový snímek obou autorů s názvem PELÍŠKY, v němž se objeví motivy z knihy PETRA ŠABACHA Hovno hoří (rodina Šebkova) i vlastní vzpomínky scenáristy Petra Jarchovského (rodina Krausova), se připravoval téměř čtyři roky. Výsledkem dramaturgicky i scenáristicky pečlivě ošetřeného projektu je příběh, pojednaný v nejlepších tradicích české filmové komedie - nostalgicky laděných filmů, prodchnutých poezií, humanismem, ale i nakažlivou legrací, situačními gagy a vypravěčskou elegancí.

Film vzniká v koprodukcí České televize, TS PAVLA BOROVARNA, s filmovou společností Total HelpArt T.H.A. producenta a filmového režiséra ONDŘEJE TROJANA, která je zároveň jeho výrobcem. Na jeho realizaci se dále podílí STUDIO BARRANDOV a sponzorsky společnosti CCS GROUP a MS GROUP.

Kromě osvědčeného tvůrčího tandemu Jan Hřebejk-Petr Jarchovský se práce na filmu zúčastnila řada významných tvůrčích osobností, které výrazně napomohly zdárnému výsledku: za kamerou stál JAN MALÍŘ (FAUNOVO VELMÍ POZDNÍ ODPOLEDNE, ŠAŠEK A KRÁLOVNA, ŠAKALÍ LÉTA, UČITEL TANCE), architektem se stal MILAN BÝČEK (ŽIVOT A NEOBYČEJNÁ DOBRODRUŽSTVÍ VOJÁKA IVANA ČONKINA) a kostýmy navrhla KATARÍNA HOLLÁ (ŠAKALÍ LÉTA, KOLJA, BÁJEČNÁ LÉTA POD PSA). Choreografem byl JOSEF PROUZA, který s Janem Hřebejkem spolupracoval už na ŠAKALÍCH LETECH.

Natáčení začalo 22. července 1998 v dřevěném barrandovském studiu č. 4 a pokračovalo interiéry v modřanské sokolovně. Hlavní část natáčení uzavřela scéna s pošťákem-diverzantem v Prokopském údolí, kterou štáb realizoval koncem léta. Poslední exteriérové scény se zimními motivy - obraz, kdy Elien drsně shodí Michala z bicyklu - se podařilo nasnímat v půli ledna 1999.

Soundtrack z filmových melodií hodlá vydat firma Bonton Music.

PRODUCENTI A DISTRIBUTOR

Výrazný podíl na vzniku Pelíšků má Česká televize, konkrétně Tvůrčí skupina Pavla Borovana.

TS Pavla Borovana má na kontě už několik velmi úspěšných projektů - kromě divácky oblíbeného TV seriálu Život na zámku a soutěží Videostop či O poklad Anežky České připomeňme zejména komedie SATURNIN a ANDĚLSKÉ OČI (obojí 1993) a Jarryho filmovou adaptaci KRÁL UBU (1996) kameramana a režiséra Františka Brabce. Nejčerstvějším úspěchem TS Pavla Borovana je ovšem producentský podíl na dramatu JE TŘEBA ZABÍT SEKALA, které se spolu rekordním počtem Českých lvů stalo nejvýše hodnoceným snímkem 1999.

Také filmová a televizní společnost Total HelpArt T.H.A., která Pelíšky podpořila jako producent a zajistila i jejich výkonnou produkci, má za sebou řadu výrazných počinů. Společnost T.H.A. se pod vedením producenta a režiséra ONDŘEJA TROJANA zabývá výrobou a distribucí audiovizuálních pořadů, agenturním a produkčním servisem pro Divadlo Sklep a organizační a obchodní činností v oblasti kultury. V roce 1992 ji založili Ondřej Trojan, Jiří Burda a Tomáš Hanák. Podílela se mimo jiné na televizních záznamech Divadla Sklep VELBLOUDI JDOU NOCÍ TAJUPLNOU (1992, r. Ondřej Trojan), MLÝNY (1993, r. Ondřej Trojan) a na osmidílném cyklu televizních středometrážních filmů HISTORKY OD KRBU (1995-6, r. Zdeněk Tyc, Tomáš Vorel, Ondřej Trojan a další.). Společnost Total HelpArt T.H.A. spolupracovala rovněž na dokumentech PRAŽSKÁ 5 Z VÍDNĚ DO AKROPOLE (1995, r. Petr Nikolaev) a na řadě reklamních spotů a videoklipů (Ivan Hlas, Kapel Plíhal, Vltava, Sto zvířat).

Distribuce Pelíšků se ujala společnost Space films, pod vedením Jiřího Ježka. První nezávislá produkční a distribuční společnost Space films, založená v roce 1990, je mezi distributory českých filmů suverénní jedničkou. Distribuovala např. filmy TANKOVÝ PRAPOR (1991, r. Vít Olmer) a ČERNÍ BARONI (1992, r. Zdeněk Sirový), jako producent a distributor figurovala rovněž u titulů DĚDICTVÍ ANEB KURVAHOŠIGUTNTAG (1992, r. Věra Chytilová), ŠAKALÍ LÉTA (1993, r. Jan Hřebejk), AMERIKA (1994, r. Vladimír Michálek) a VÁLKA BAREV (1995, r. Filip Renč). Všechny uvedené snímky patří k nejnavštěvovanějším českým filmům porevolučního období: rekordní divácký úspěch zaznamenal rovněž oscarový KOLJA (1996, r. Jan Svěrák), po němž následovaly - rovněž výborně navštěvované - snímky BÁJEČNÁ LÉTA POD PSA (1997, r. Petr Nikolaev) a LOTRANDO A ZUBEJDA (1997, r. Karel Smyczek).

Kromě úspěšných, doma i v zahraničí vysoce ceněných celovečerních hraných filmů se společnost Space films věnuje i dokumentům (SOUTH AFRICA: QUO VADIS...?, 1994, r. Pavel Štingl) či multimedialním představením (Aziza-Ya-Kuwait, Travels of Ibn Battuta - obě Maidan Theatre, Kuvajt).

LIDÉ (A ZAJÍMAVOSTI) KOLEM PELÍŠKŮ

„Film jako je Pelíšky vyžadují účast výrazných hereckých osobností,“ říká režisér JAN HŘEBEJK. „Potřebovali jsme lidi, kteří nám postavy nejenom odehrají, ale kteří vnesou do příběhu i svoje osobní kouzlo a zkušenost. A měli jsme štěstí, protože na účast ve filmu kývly naše největší současné herecké hvězdy.“

Otce Šebka hraje MIROSLAV DONUTIL a jeho manželku ztělesnila SIMONA STAŠOVÁ. V roli jejich syna Michala uvidíme MICHAELA BERANA, strýce si zahrál BOLESLAV POLÍVKA a babičku ztvárnila STELLA ZÁZVORKOVÁ. Členy rodiny Krausovy reprezentuje JIŘÍ KODET (otec Kraus), EMÍLIA VÁŠÁRYOVÁ (maminka Krausová) a KRISTÝNA NOVÁKOVÁ (Jindřiška).

Do výrazné úlohy paní učitelky obsadili tvůrci EVU HOLUBOVOU a do role jejího nápadníka a kolegy Saši Mašlaně vybrali JAROSLAVA DUŠKA. Krásného Eliena, Jindřiščina chlapce a Michalova soka, hraje ONDŘEJ BROUSEK.

V dětských rolích se představí SYLVIE KOBLÍŽKOVÁ (Michalova mladší sestřička Uzlinka) a MAREK MORVAI-JAVORSKÝ (učitelčin syn Péťa).

Postavu rodinného lékaře Stárka si zahrál známý režisér JIŘÍ KREJČÍK, nositel Českého lva 1999 za celoživotní tvorbu.

JAN HŘEBEJK myslel na Pelíšky už v době, kdy natáčel svůj debut - dejvický muzikál Šakalí léta. Na rozdíl od předchozího filmu, kdy mu záleželo spíš na vnějších efektech, které k žánru muzikálu nedílně patří, se ale v novém filmu snažil jít přímo k podstatě vyprávění - k obsahu.

Pro nový projekt se režisérovi podařilo dát dohromady mimořádně silnou hereckou sestavu, počínaje zkušenými veterány až k talentovaným představitelům dětských rolí.

„Velkým hercům se snažím nabídnout dobré role a prvotřídní štáb. Nebojím se jich - pokouším se s nimi vytvořit partnerský vztah,“ říká JAN HŘEBEJK. „A naopak - cítím pokoru i před talentem třináctileté holky.“

Výběr hereckých představitelů považuje režisér vždy za velice důležitý. Značnou péči proto věnoval i hledání představitelů vedlejší postav a dětských rolí. Dvanáctiletý MAREK MORVAI-JAVORSKÝ, který ve filmu ztělesnil malého Péťu - chlapečka, jenž sleduje zoufalé maminciny pokusy najít nového tatínka - , není před kamerou nováčkem. Už od čtyř let hraje v magazínech pro děti a televizních inscenacích. Jan Hřebejk ho obsadil už do svého sedmidílného televizního seriálu KDE PADAJÍ HVĚZDY, kde si Marek zahrál nešťastného, zlomyslného kluka Foxla.

Při natáčení Pelíšků Marka nejvíc bavily scény, ve kterých se znemožňuje maminčin samolibý nápadník - nesympatický učitel Saša Mašlaň v podání JAROSLAVA DUŠKA. Ten v rámci role uplatnil svoje proslulé improvizální schopnosti, kterými pravidelně „odrovnával“ svoji filmovou partnerku. EVU HOLUBOVOU znejistil i ve chvíli, kdy byl ve svůdnické scéně ochotný jít až „do naha.“ „Dušek si nápady nikdy nenechává jen pro sebe, ale nahrává i ostatním“, potvrzuje EVA HOLUBOVÁ. „Potíž byla v tom, že si vždycky něco přidal, já se začala chechtat a nebyla jsem k zastavení.“

Milovník improvizací DUŠEK ovšem doplatil na „realistické“ důsledky natáčení některých filmových obrazů: scénu, kdy jeho hrdinovi chytanou v koupelně od plynové karmy vlasy, musel opakovat šestkrát, a protože nakonec „došel materiál“, dostal malý přičesek. JIŘÍ KODET si zase scénu, kdy Mašlaně jako rozhořčený otec Kraus udeří holí, užil tolik, že z toho měl představitel nesympatického učitele pořádnou modřinu.

Postaráno bylo i o atraktivní obsazení dalších rolí. V případě postavy babičky Šebkové myslel režisér od začátku na STELLU ZÁZVORKOVOU: „Existuje spousta vynikajících herců, ale takových, kteří mají charisma i na plátně, mnoho nenajdete,“ vysvětluje Jan Hřebejk. „Když jsem se rozhodl, že bratry budou hrát Miroslav Donutil s Bolkem Polívkou bylo jasné, že jejich maminku nemůže hrát nikdo jiný než právě ona. Koho vybrat, když potřebujete někoho bytostně šaramantního - dámu, osobnost a komičku zároveň?“

„Zatím jsem nepoznala ženu s takovým smyslem pro humor. Málokdo tuší, jak inteligentní a vzdělaná je to dáma - nedává to totiž nějak okatě najevo. A hrát v souladu s ostatními je pro ni úplně samozřejmé,“ pochvalovala si spolupráci se stále svěží veteránkou českého filmu EVA HOLUBOVÁ. Také SIMONA STAŠOVÁ, která pro velkolepý drdol paní Šebkové využila vlastní vlasy, si na práci na Hřebejkově „kouzelné komedii“ nejvíc cenila příjemné a hladce probíhající spolupráce s partou kolegů, naladěných na stejnou strunu. Znamenitě se shodla se i svou filmovou dcerou v podání třináctileté SYLVIE KOBLÍŽKOVÉ. Ta svoji postavu sladké holčičky s kuší vidí takhle: „Uzlínka je Michalova ségra, která svého bratra občas pěkně otravuje - má ale štěstí, že je jinak docela roztomilá, takže jí nakonec leccos projde...“

Dávní kolegové z Divadla Na provázku a dlouholetí kamarádi MIROSLAV DONUTIL a BOLESLAV POLÍVKA během natáčení bavili štáb žertíky a improvizacemi, takže místy plynule a nepostřehnutelně přecházeli z rolí do civilu a naopak. Podle jejich slov však - na rozdíl od postav bratrů Šebkových, kteří se neustále trumfují a sázejí o hloupostí - se však na scéně nikdy nechovali jako rivalové: „Vždycky jsme se různě hecovali a dělali si naschvály, ale jenom v soukromí,“ potvrzuje MIROSLAV DONUTIL. „Já si byl odjakživa jistý, že v umění neexistuje

konkurence. Když je někdo dobrý, je prostě dobrý a nikdo mu to nevezme. Ale je to jako na fotbalovém hřišti. Hraje-li někdo jenom sám pro sebe, nutně na to doplatí," přitakává BOLESLAV POLÍVKA.

MIROSLAV DONUTIL měl ovšem přece jen těžší pozici než jeho kolega, který si ve filmu zahrál zábavného strýčka: postava otce Šebka totiž rozhodně nepatří mezi ryze kladné hrdiny. „Vždycky se u takových figur snažím najít to, co je v nich dobrého," vysvětluje přístup ke své roli MIROSLAV DONUTIL. „I ve scénáři se ostatně mluví o „tatínkovi Šebkovi" a ne o „majoru Šebkovi", což té postavě dodává lidský rozměr. A v některých momentech je nakonec Šebek sympatičtější než otec Kraus."

Herecký představitel otce Šebka neopomíná zdůrazňovat, že v příštím filmu už už přijme pouze roli generála. Po poručíkovi v ČERNÝCH BARONECH, nadporučíkovi v TANKOVÉM PRAPORU, kapitánovi v PEVNOSTI a majorovi v PELÍŠCÍCH je to podle něj naprosto logický postup...

Všichni herci z PELÍŠKŮ se shodují na tom, že při hereckých zkouškách i při natáčení panovala neobvykle dobrá atmosféra - a to nejen díky vzájemné shodě a profesionální souhře herců a štábu, ale i díky příslovečnému klidu režiséra JANA HŘEBEJKA. „U něj máte pocit, že film spoluvytváříte. Dovede si udělat legraci i ze sebe a užívá si práci jako dobrého jídla," vzpomíná EVA HOLUBOVÁ. „Natáčení byla příjemná pohodová záležitost," potvrzuje JAROSLAV DUŠEK.

Podle JANA HŘEBEJKA je sice nevyhnutelné, aby natáčení provázel chaos, ale není nezbytně nutné, aby režisér na všechny pořád pokřikoval. Mírný zmatek na place je navíc pro něj osobně stimulací k práci. Režiséra proto nerozházelo ani zmizení scénáře s režijními poznámkami hned druhý den natáčení (nakonec se našel mezi rekvizitami), ani přítomnost hned dvou režisérských kolegů na place: ONDŘEJE TROJANA coby producenta a JIŘÍHO KREJČÍKA v nezvyklé roli herce. „Samozřejmě jsem se pohledu režiséra nemohl úplně zbavit. Nechtěl jsem ale Hřebejka moc znervóznit a znejistit ho v jeho pojetí," poznamenává legenda českého filmu JIŘÍ KREJČÍK, a lehce ironicky dodává: „Kdybych ještě něco režíroval, rád Hřebejka obsadím jako herce. Aby zažil to co já."

„Přít se s někým, jako je on, může být chvílemi nepříjemné, ale mně to spíš pomohlo. Když prokouknete tu jeho podmačenost a image rozčíleného režiséra, zjistíte, že je velmi pozorným, analytickým pozorovatelem. Moc si ho vážím a všechny poznámky, které se týkaly jeho role, jsem přijal," doplňuje o JIŘÍM KREJČÍKOVI jeho mladší režisérský kolega JAN HŘEBEJK.

Zásadně důležitá pro autory filmu byla atmosféra konce 60. let. Tu vytvářejí jednak dobové hity typu „Lékořice“ Václava Neckáře, ale také obrazový podíl kameramana JANA MALÍŘE, který při natáčení jemně kouzlil se sluncem zalitými „impresionistickými“ obrazy. „Obraz jsme si od začátku představovali spíš střidmý, v teplých barvách okru a cihel košířské čtvrti,“ zdůrazňuje JAN HŘEBEJK.

Atmosféru vyprávění výrazně pomohla vytvořit i návrhářka KATARÍNA HOLLÁ, která zde uplatnila své bohaté zkušenosti z „dobovek“ ŠAKALÍ LÉTA a BÁJEČNÁ LÉTA POD PSA. Herci se v kostýmech nejen cítili jako doma, ale navíc ocenili i jejich dobové souvislosti. Například JIŘÍ KREJČÍK si na natáčení přinesl vlastní obleky, které si v 60. letech nechal šít pro případ emigrace. Kdysi si je schoval, teď zhubl a pro roli starosvětského lékaře Stárka mu padly jako ulité.

Nejen on, ale i ostatní herci se při natáčení vrátili do minulosti, takže vyprávění je v mnohém vlastně svéráznou „dokumentací“ jejich vzpomínek. EVA HOLUBOVÁ si například uvědomila, že přesně stejný kabát jako její postava nosila její maminka. „Bylo mi tehdy devět, stejně jako dětem, kterým ve filmu hrají učitelku,“ vysvětluje herečka. „Do toho příběhu se mi promítala moje maminka, vybavily se mi vzpomínky na rodiče, na jejich strach, úvahy o emigraci.“

„Já sám rád cestuji časem. Člověk si tak některé věci oživuje,“ potvrzuje JAN HŘEBEJK. „Třeba když si prohlížím fotky ze svého dětství, vidím na nich, jak mě máma drží jako mimino a má na sobě nějaký kabát. A ten samý kabát může okamžitě dostat jedna postava filmu. JIŘÍ KODET mi naopak po přečtení scénáře volal, že je hloupost, aby si Krausovi při jídle uvazovali ubrousky kolem krku - dali by si je prostě na kolena. A já mu řekl - proto jsme si vzali do filmu aristokrata, aby mně na takové věci upozornil...“

Touha autorů „zahnízdit se v čase“ a evokovat dobu konce 60. let se odrazila jak na znamenitých dekoracích architekta MILANA BÝČKA, tak na rekvizitách. Některé přibýly do bytů Krausových a Šebkových přímo z reality: třeba obrazy i ručně vyřezávané betlém si tvůrci vypůjčili od rodiny PETRA JARCHOVSKÉHO, jehož dědeček byl předobrazem postavy hrané JIŘÍM KODETEM.

Vedle detailů, převzatých z prožitků hereckých představitelů, a vedle scén z Šabachovy knihy Hovno hoří, evokujících autorovo bouřlivé soužití s otcem-vojákem, se ve filmu objevují především vzpomínky autorů JANA HŘEBEJKA a PETRA JARCHOVSKÉHO. Oba tvůrci však zdůrazňují, že nejdůležitější jsou v PELÍŠCÍCH obecné zkušenosti: traumata a trapasy z doby dospívání i pocit, že rodiče „blbnou“, znají zřejmě všichni bez rozdílu věku, stejně jako rozpaky nad nejrůznějšími rodinnými rituály. Snad každý našel někdy pod stromečkem příšerný dárek od tatínka, nad

kterým se musel povinně zaradovat, každý musel opakovaně poslouchat rodičovské průpovídky nebo se vskrytu trápit lhostejností milované bytosti, která dá bez mrknutí oka přednost sokovi s apartnějším exteriérem a „lepšími“ šaty.

„Nemám pocit, že dělám nějaké retro-filmy. Je to prostě osobní výpověď. Naším tématem je rodina - příbuzné, kteří nás inspirovali, s Petrem Jarchovským navzájem dobře známe a těžíme z důvěrně zažitých rodinných historek,“ tvrdí o obecném vyznění filmu JAN HŘEBEJK. „Rodina je navíc závažné téma - je o ní i antická tragédie... Ať je to královská rodina u Hamletů v Dánsku nebo rodina z pražských Košíř...“

Vyprávění se úmyslně soustřeďuje na citové vazby postav víc než na politiku, která proniká do rodinných hnízd jen zpovzdálí. „Každý z nás rok 1968 prožíval svým způsobem a proto se mi líbí, že Jan Hřebejk toto období nehodnotí, ale že je pouze předkládá k úvaze,“ dodává k tomu MIROSLAV DONUTIL.

Svůj názor připojuje i jeho filmový „syn“ MICHAEL BERAN: „Pelišky pro mě byly první vážná zkušenost s velkým filmem a jsem moc rád, že jsem si mohl zahrát s takovými esy jako jsou pánové Donutil a Polívka... Michal je nešťastně zamilovaný kluk, se kterým cítím účast - myslím dokonce, že se mu i trochu podobám: ne že by mi moje láska před očima randila se spolužákem, ale dovedu si moc dobře představit, co takový kluk musel prožít... Ani rok 1968 jsem nezažil na vlastní kůži, ale vyprávěla mi o něm moje máma a když se natáčela scéna rodinného smutku nad příjezdem okupačních vojsk, byl jsem dojatý...“

„Podle mne jsou Pelišky o době a vztazích mezi lidmi,“ říká KRISTÝNA NOVÁKOVÁ, představitelka Michalovy lásky Jindřišky. „Myslím, že pro Jindřišku je zásadní její vztah s otcem, který jí má rád, ale chová se k ní občas úplně nesnesitelně. Zajímavý je také její vztah k Michalovi, který jí beznadějně miluje a ona ho musí odmítat, protože tu je Elien. Navíc jí umře maminka... Jindřiška to zkrátka vůbec nemá lehké.“

„Nejdřív jsem myslela, že film bude víc o té době, ale už během příprav na natáčení jsem pochopila, že autorům jde v první řadě o to, co všechno se může přihodit ve dvou odlišných rodinách,“ říká EMÍLIA VÁŠARYOVÁ. Slovenská herečka laskavou maminku Krausovou povýšila na jednu z nejvýraznějších rolí své kariéry - i na jednu z nejsympatičtějších, i když nejméně okázalých postav vyprávění. „Autoři nezastírají, že ženy v Pelišcích zaujmají zcela zvláštní postavení. Vytvářejí totiž pozitivní a samozřejmě protiváhu k občasným úletům svých mužských partnerů... Je to vůbec hodně pro-ženský film, protože ukazuje muže s tou jejich zhoubnou potřebou velet v úsměvném úhlu, kdežto ženy, které se tam moc neupřednostňují, nesou na svých bedrech břemeno rodiny a jejího fungování,“ potvrzuje i scenárista PETR JARCHOVSKÝ.

JAN HŘEBEJK, filmový a televizní scenárista a režisér
PETR JARCHOVSKÝ, filmový a televizní scenárista a dramaturg

Petr Jarchovský (*1966) a Jan Hřebejk (*1967) společně vystudovali Akademické gymnázium ve Štěpánské ulici a v letech 1987 - 1991 katedru scenáristiky a dramaturgie na pražské filmové a televizní fakultě Akademie múzických umění.

Během studia Jan Hřebejk režíroval a ve své vlastní produkci natočil dva filmy - CO VŠECHNO CHCETE VĚDĚT O SEXU A BOJÍTE SE TO PROŽÍT (1988) a L.P. 1948 (1989), v televizní produkci pak režíroval svůj krátkometrážní hraný debut NEDĚLEJTE NIC, POKUD K TOMU NEMÁTE VÁŽNÝ DŮVOD (1991), všechny podle scénářů svého spolužáka Petra Zelenky. Filmy získaly ve své době pozornost diváků a kritiky i četná ocenění na studentských filmových festivalech.

Petr Jarchovský debutoval scénářem jedné z povídek k cyklu VELMI UVĚŘITELNÉ PŘÍBĚHY, který natočil další výrazný spolužák - režisér Igor Chaun. Spolu s Janem Hřebejkem napsal rovněž scénář ke generační filmové komedii z prostředí letního pionýrského tábora. Film PĚJME PÍSEŇ DOHOLA (1990) byl zároveň celovečerním debutem režiséra Ondřeje Trojana a kameramana Asena Šopova. Ve filmu se v dětských rolích rovněž poprvé objevili pozdější úspěšní mladí herci nové generace, Anna Geislerová a Jan Semotán (Kšanda z Šakalích let).

V roce 1992 natočil Jan Hřebejk pro Českou televizi zajímavou televizní inscenaci podle vlastní diplomní adaptace románu Egona Hostovského DOBROČINNÝ VEČÍREK s Jiřím Kodetem, Ivanou Chýlkovou a Bohumilem Kleplem v hlavních rolích.

Autorský filmový muzikál ŠAKALÍ LÉTA, retrokomedie z konce padesátých let o nástupu rock and rollové vlny v Čechách, měl premiéru v roce 1993. Podle povídek spisovatele Petra Šabacha napsal scénář Petr Jarchovský, původní hudbu a texty skladatel a zpěvák Ivan Hlas, film režíroval jako svůj celovečerní debut Jan Hřebejk a za kamerou stál renomovaný kameraman Jan Malíř. Film měl velmi dobrou návštěvnost a získal mnohá prestižní ocenění - mezi jinými i Českého lva za nejlepší režii pro Jana Hřebejka, za nejlepší mužský herecký výkon pro Josefa Abrháma, za nejlepší původní filmovou hudbu pro Ivana Hlase a za nejlepší film roku 1993. Tvůrci, kteří se sešli při práci na ŠAKALÍCH LETECH, vytvořili dobrý autorsko-realizační tým, na který neváhali navázat v PELÍŠCÍCH.

Spolu s Janem Malířem režisér Hřebejk realizoval v roce 1996 televizní seriál pro děti KDE PADAJÍ HVĚZDY, který se prodal do mnoha zemí Evropy. Dalším úspěchem autorské dvojice Jarchovský - Hřebejk byla netradičně pojatá trojice autorských povídek pro televizní cyklus BAKALÁŘI, která získala prestižní ocenění

Filmového a televizního svazu a Literárního fondu za přínos televizní hrané tvorbě za rok 1997 (povídky DOBRÁ ZPRÁVA s Miroslavem Donutilem a Evou Holubovou a OKNO s Václavem Koubkem).

Dalším připravovaným projektem z autorské dílny Petr Jarchovský - Jan Hřebejk je původní filmový scénář MUSÍME SI POMÁHAT. Půjde o hořkou komedii z období druhé světové války, která líčí tragikomický příběh manželů - hrdinů proti své vůli, kteří ukryjí ve svém domě židovského chlapce a kteří jsou pak přinuceni odvádět od sebe nežádoucí pozornost kolaborací. Scénář získal významný grantový příspěvek od Státního fondu ČR pro podporu a rozvoj české kinematografie.

Režisér JAN HŘEBEJK Hřebejk realizoval též množství drobnějších prací v oblasti hudebních klipů (Žlutý Pes, Ivan Hlas, Hudba Praha), reklam či dokumentárních filmů (např. portréty Dominika Haška či Vladimíra Mišíka pro společnost Febio). V roce 1997 debutoval i jako divadelní režisér v divadle Pod Palmovkou režii NEBEZPEČNÝCH VZTAHŮ Christophera Hamptona s Vilmou Cibulkovou, Alešem procházkou a Zitou Kabátovou v hlavních rolích.

Scenárista PETR JARCHOVSKÝ nyní působí jako vedoucí katedry scenáristiky a dramaturgie na pražské FAMU. Současně je dramaturgem v České televizi, pro kterou píše adaptaci románu Jana Škvoreckého ZBABĚLCI. Loni mu v nakladatelství Paseka vyšla kniha Musíme si pomáhat, kterou ilustroval Pavel Reisenauer a podle které připravuje s Janem Hřebejkem jeho další film.

PETR ŠABACH, autor literární předlohy

Petr Šabach (*1951) patří mezi nejzajímavější současné české spisovatele: pozornost si získává především jeho povídková tvorba. Je absolventem FF UK a jeho první publikovanou samostatnou prací se stala v roce 1986 kniha Jak potopit Atlantidu. Povídkový soubor Šakalí léta v roce 1993 obsahoval kromě nového vydání „Atlantidy“ i novelu Zumf a román Putování mořského koně, který loni znovu samostatně vydalo nakladatelství Paseka. Titulní povídka souboru posloužila v roce 1993 jako základ retro-muzikálu scenáristy Petra Jarchovského a režiséra Jana Hřebejka ŠAKALÍ LÉTA. Zaslouženou kritickou i čtenářskou pozornost si získala také autorova novela se „skandálním“ názvem Hovno hoří (1994), která se stala jedním z východisek nového Hřebejkova filmu PELÍŠKY. Jeho zatím poslední knihou jsou Babičky.

JAN MALÍŘ, kameraman

Jan Malíř (*1948) absolvoval pražskou FAMU v roce 1972. Podílel se na řadě snímků v Krátkém filmu a pracoval také pro televizi. Významná je jeho spolupráce s režisérkou Věrou Chytilovou (FAUNOVO VELMI POZDNÍ ODPOLEDNE - 1983, celovečerní dokument PRAHA - NEKLIDNÉ SRDCE EVROPY - 1984, podobenství ŠAŠEK A KRÁLOVNA -1987). Je podepsán i pod pohádkou MAHULIENA, ZLATÁ PANNA (1987, r. Miloslav Luther), komedií TA NAŠE PÍSNÍČKA ČESKÁ II (1990), adaptací Škvoreckého románu TANKOVÝ PRAPOR (1991, r. Vít Olmer), svižným dejvickým muzikálem ŠAKALÍ LÉTA (1993, r. J. Hřebejk), melodramatem UČITEL TANCE (1994, r. Jaromil Jireš) a pohádkovou komedií LOTRANDO A ZUBEJDA (1997, r. Karel Smyczek). Podílel se rovněž na multimedialních projektech Radúze Činčery.

Jan Malíř natáčí také krátké filmy: s animátorem a režisérem Jiřím Bartou spolupracoval na kombinované černé grotesce POSLEDNÍ LUP (1987) a za autosrký dokument o Jiřím Stivínovi JIŘÍ STIVÍN, MÉNĚ ZNÁMÝ ČESKÝ KAMERAMAN získal v 1994 prestižní cenu MIDEM 94'. Jan Malíř skládá také filmovou hudbu (seriál KDE PADAJÍ HVĚZDY).

VLADIMÍR BARÁK, střihač

Vladimír Barák (*1964) vystudoval SUPŠ a poté FAMU. Z jeho tvorby připomeňme například filmy a dokumenty IVAN KRAL DANCING BAREFOOT, MLÝNY, MULTICAR MOVIE SHOW (silvestrovská show divadla Sklep), MILAN UŽ JDE (divadlo Vrata) atd. Pravidelně se podílí na svěžích, zejména hudebních pořadech České televize: je jedním z hlavních spolutvůrců cyklu Bigbít a Česká soda a jeho jméno naleznete u pořadů Šedesátka a Trip. Stříhal Genusy Dominika Haška a Vladimíra Mišíka, Jak se žije komparsistům a Jak se žije písničkářům. Jeho nasměrování dokládá také množství hudebních klipů (Buty, Lucie, Žlutý pes, Ivan Hlas, Sexy Dancers, Dr. Klusáček, No Guitars, Ivan Kral, Snake Eaters, Walk Choc Ice atd.).

MILAN BÝČEK, architekt

Milan Býček (*1963) absolvoval Fakultu architektury VUT v Brně. Jako asistent získal zkušenosti u architekta Zbyňka Hlocha. Za svou první samostatnou práci na tragikomedii Jiřího Menzela ŽIVOT A NEOBYČEJNÁ DOBRODRUŽSTVÍ VOJÁKA IVANA ČONKINA (1993) získal Cenu za výpravu na festivalu v Novém Městě nad Metují a nominaci na Českého lva. Výrazně se podílel na romantické pohádce JAK SI ZASLOUŽIT PRINCEZNU (1994, r. Jan Schmidt), dramatu CESTA PEKLEM (1994, r. Martin Hollý), na Schmidtové zatím nedokončeném snímku SITUACE VLKA a na divácky mimořádně úspěšné tragikomedii BÁJEČNÁ LÉTA POD PSA (1997, r. Petr Nikolaev). Působí také jako projektant a realizátor v oboru užité architektury a spolupracuje na reklamních spotech.

KDO JE KDO v PELÍŠCÍCH - HERCI

MIROSLAV DONUTIL, otec Šebek

Miroslav Donutil (*1951) se po absolutoriu na brněnské JAMU stal kmenových členem Divadla na provázku, kde ztělesnil výrazné party především v inscenacích Balada pro banditu, Profesionální žena nebo Obchod s chlebem. Od roku 1990 je členem činohry pražského Národního divadla (Strýček Váňa, Jak se vám líbí, Sluha dvou pánů, Na miskách vah). V letech 1996 a 1997 se stal vítězem televizní divácké ankety TÝTÝ. Mezi jeho nejvýraznější filmové postavy patří Nikola z BALADY PRO BANDITU (1978, r. Vladimír Sís), nadporučík z komedie podle Josefa Škvoreckého TANKOVÝ PRAPOR (1991, r. Vít Olmer), poručík Troník z tragikomedie ČERNÍ BARONI (1992, r. Zdeněk Sirový), důstojník z podobenství PEVNOST (1994, r. Drahomíra Vihanová) a úskočný poslanec z feministické veselohry PASTI, PASTI, PASTIČKY (1998, r. Věra Chytilová), za něhož dostal Českého lva '98 za nejlepší herecký výkon ve vedlejší mužské roli.

JIŘÍ KODET, otec Kraus

Jiří Kodet (*1937), člen hereckého rodu Steimarů. Od roku 1966 hrál v Činoherního klubu, v roce 1990 se stal členem činohry Národního divadla. První významnou filmovou roli mu nabídl Jiří Krejčík v PROBUZENÍ, když mu bylo dvaadvacet. Mezi jeho nejznámější filmy patří drama VYŠŠÍ PRINCIP (1960, r. Jiří Krejčík), tragikomedie PANELSTORY, ANEB JAK SE RODÍ SÍDLIŠTĚ (1979, r. Věra Chytilová) nebo detektivka SMRT TALENTOVANÉHO ŠEVCE (1982, r. Jan Schmidt). Loni na sebe výrazně upozornil hereckým výkonem v povídkové komedii KNOFLÍKÁŘI režiséra Petra Zelenky. Postava otce Krause z PELÍŠKŮ mu nabídla dosud největší hereckou příležitost.

SIMONA STAŠOVÁ, maminka Šebková

Simona Stašová (*1955) je dcerou herečky Jiřiny Bohdalové. Vystudovala DAMU a rok sbírala zkušenosti mimo Prahu. Debutovala v povídkové komedii Hynka Bočana TAK LÁSKA ZAČÍNÁ... (1975). V roce 1977 nastoupila do Divadla E. F. Buriana a nyní je členkou Městských divadel pražských. Patří mezi oblíbené televizní herečky a svou filmografii obohacuje především o komediální role. Mezi její nejznámější filmy patří drama MYS DOBRÉ NADĚJE (1975, r. Otakar Fuka), veselohra PARTA HIC (1976, r. Hynek Bočan), povídka Poštovský panáček ze snímku JAK RODÍ CHLAP (1979, r. Zdeněk Troška) nebo drama NEÚPLNÉ ZATMĚNÍ (1982, r. Jaromil Jireš).

EMÍLIA VÁŠÁRYOVÁ, maminka Krausová

Emília Vášáryová (*1942) patří mezi oblíbené herečky české a slovenské divadelní, televizní a filmové scény. Před kamerou debutovala ve slovensko-maďarském snímku DÁŽDNÍK SV. PETRA. Nezapomenutelná je její krásná cirkusačka Diana z komediální morality AŽ PŘIJDE KOCOUR (1963, r. Vojtěch Jasný), mezi nejznámější tituly její rozsáhlé filmografie patří fantaskní příběh BLÁZNOVA KRONIKA (1964, r. Karel Zeman) nebo drama LIDÉ Z MARINGOTEK (1966, r. Martin Frič). V poslední době se ujala výrazných partů v dramatu HAZARD (1995, r. Roman Petrenko) a v generačním příběhu MODRÉ Z NEBE (1997, r. Eva Borušovičová). Její rozsáhlé herecké zkušenosti ji předurčily k rolím zajímavě stárnoucích žen i v podobenství Martina Šulíka ORBIS PICTUS - 1997 a v PELÍŠCÍCH. S Vojtěchem Jasným připravuje do kin drama NÁVRAT ZTRACENÉHO RÁJE.

BOLESLAV POLÍVKA, strýc

Bolek Polívka (*1949) se v roce 1972 stal jednou z vůdčích osobností brněnského Divadla na provázku. Výrazně na sebe upozornil už svým filmovým debutem - postavou úlisného Mageryho ve filmové verzi provázkovského muzikálu Nikola Šuhaj - BALADA PRO BANDITU (1978, r. Vladimír Sís). S režisérkou Věrou Chytilovou natočil moralitu KALAMITA (1981), ŠAŠKA A KRÁLOVNU (1987) a veselohru DĚDICTVÍ ANEB KURVAHOŠIGUTNTÁG (1992). Spolupracoval ovšem i s dalšími významnými českými a slovenskými režiséry: Juraj Jakubisko mu nabídl výraznou příležitost v tragikomedii SEDÍM NA KONÁRI A JE MI DOBRÉ, Jan Němec do obsadil do klímovské féerie V ŽÁRU KRÁLOVSKÉ LÁSKY (1990) a Petr Koliha mu svěřil roli Vladimíra Boudníka v NĚŽNÉM BRABAROVÍ (1989). Nejpozoruhodnější rolí Bolka Polívky je ovšem postava faráře v ZAPOMENUTÉM SVĚTLE (1996, r. Vladimír Michálek), ze níž získal Českého lva a cenu za hlavní mužský herecký výkon na MFF v Karlových Varech. Popularitu si Boleslav Polívka udržuje i autorskou televizní show Manéž Bolka Polívky.

EVA HOLUBOVÁ, učitelka

Eva Holubová (*1959) svůj výrazný komediální talent uplatnila jako členka divadel Sklep, Mimóza a Náhradní divadlo i na divadelních poutích s Rodinou Váňovou, dnes hraje v Divadle Na zábradlí, kde získala své první stálé angažmá. První herecké příležitosti ve filmu jí poskytl Tomáš Vorel (krátkometrážní komedie TO MŮJ LÁŤA - 1981, povídka Směr Karlštějn z PRAŽSKÉ PĚTKY - 1988, rytmikál KOUŘ - 1990). V povídkové komedii Petra Zelenky KNOFLÍKÁŘI (1997) znamenitým způsobem ztělesnila frustrovanou manželku omezeného železničáře a v moralitě Věry Chytilové PASTI, PASTI, PASTIČKY (1998) hrála sexuchtivou investigativní novinářku.

JAROSLAV DUŠEK, Saša Mašlaň

Jaroslav Dušek (*1961) je filmový a divadelní herec, pedagog, režisér a scenárista. Zaujal v řadě „velkých malých“ rolí v českých filmech 90. let. Pod vlivem V+W, Jiřího Suchého a Ivana Vyskočila už od gymnaziálních let budoval svoji svébytnou vizi divadla, založenou na poetice improvizace. Od roku 1980 působil v divadle Vizita, vede soubor Divadelní Studio Čisté Radosti (autorská představení Opera La Serra, Starostovic Mařenka atd.) a pracuje i pro rozhlas (např. přímé přenosy improvizací s Ivanem Vitoušem). Je spoluscenáristou filmu Tomáše Vorla KAMENNÝ MOST (1996), v němž si zahrál jednu z epizodních rolí. Jako herec se objevil také ve filmech VRÁT SE DO HROBU (1989, r. Milan Šteindler) a DON GIO (1992, režie Michal a Šimon Cabanovi).

STELLA ZÁZVORKOVÁ, babička

Stella Zázvorková (*1922) patří mezi nejvýraznější české komediální herečky starší generace, její výrazový rejstřík je však mnohem bohatší. Po absolutoriu herecké školy E.F. Buriana uplatnila svůj šarm v desítkách televizních, filmových a divadelních rolí. Nejdéle působila v Městských divadlech pražských. Nikdy se nezdráhala přijímat menší, někdy vysloveně epizodní role, ve kterých dokázala uplatnit svůj cit pro charakterovou stylizaci. Na stříbrném plátně se poprvé objevila v roce 1947 v osobité adaptaci Nerudovy povídky TÝDEN V TICHÉM DOMĚ debutujícího Jiřího Krejčíka. Mezi nezapomenutelné tituly její filmografie patří komedie ANDĚL NA HORÁCH (1955, r. Bořivoj Zeman), podobenství AŽ PŘIJDE KOCOUR (1963, r. Vojtěch Jasný), veselohra SVATBA JAKO ŘEMEN (1967, r. Jiří Krejčík), stylová fraška SLAMĚNÝ KLOBOUK (1971, r. Oldřich Lipský) nebo film o filmu TRHÁK (1980, r. Zdeněk Podskalský). Oceňovaným comebackem se stala postava paní Loukové z oscarového melodramatu Jana Svěráka KOLJA (1996). Zatím naposled jsme ji mohli vidět v drdovské pohádce Z PEKLA ŠTĚSTÍ (1999, r. Zdeněk Troška).

JIŘÍ KREJČÍK, dr. Stárek

Jiří Krejčík (*1918) je známý především jako scenárista a režisér řady vynikajících českých filmů. Debutoval celovečerním nerudovským snímkem TÝDEN V TICHÉM DOMĚ (1947) a svou rozsáhlou autorskou filmografií v průběhu dalších čtyřiceti let obohatil o téměř dvacítku snímků, z nichž se většina stala českou filmovou klasikou (dramata PROBUZENÍ - 1959 a VYŠÍ PRINCIP - 1960, komedie SVATBA JAKO ŘEMEN - 1967 a PENSION PRO SVOBODNÉ PÁNY - 1967 nebo proslulý životopisný snímek BOŽSKÁ EMA - 1979). Jako herec se už objevil např. v jedné z epizodních rolí hrabalovské tragikomedie Jiřího Menzela SLAVNOSTI SNĚŽENEK (1983). Postava lékaře z Hřebejkových PELÍŠKŮ je jeho největší filmovou rolí.

KRISTÝNA NOVÁKOVÁ, Jindřiška

Kristýna Nováková (*1983 v Praze), studentka střední odborné školy specializační, obor cestovní ruch, se věnuje herectví už od svých deseti let, kdy vstoupila do divadelního souboru Bílá síť. Ve filmu debutovala v roce 1996 v VÝCHOVA DÍVEK V ČECHÁCH (r. Petr Koliha), kde na sebe upozornila v roli školačky Agáty. Zde si jí také všiml režisér Jan Hřebejk, který ji pozval na konkurs pro úlohu Jindřišky ve filmu Pelíšky. Kromě dvou celovečerních filmů se Kristýna objevila také v dokumentu MŮJ DŮM, MŮJ HRAD (1997, r. Pavel Fojtík) a účinkovala rovněž ve filmu JAK JSME NATÁČELI S TOMEM (1997, r. Moris Issa) - vítězném snímku mezinárodní přehlídky CIAK Junior, kde soutěží krátké filmy natočené podle dětských námětů.

MICHAEL BERAN, Michal

Michael Beran (*1980 v Brně), student 4. ročníku brněnské konzervatoře, se k filmovému herectví dostal přes divadelní prkna: v Městském divadle v Brně se objevil například ve hře Edwarda Albeeho Všechno je v zahradě (role Rogera, syna hlavního páru) a účinkuje zde v nastudování muzikálu West Side Story (role Bažanta). V současné době se připravuje k maturitě a ve volném čase hraje hokej. Zajímavé je, že jeho absolventskou rolí byl dr. Zvonek Burke, kterou kdysi pozoruhodně ztvárnil jeho „filmový stýc“ Bolek Polívka. Ve filmu se Michael poprvé objevil v roce 1998 - šlo o krátký školní snímek POTKAN (r. Jan Coufal), realizovaný ve filmové škole v Písku. Zkušenosti, které nabyl při natáčení Pelíšků, se však se školním cvičením nedají srovnat...

SYLVIE KOBLÍŽKOVÁ, Uzlinka

Sylvie Koblížková (* 1985), žákyně 8.třídy ZŠ v Praze. Silvií objevil pro film Jan Hřebejk, který ji obsadil do sedmidílného televizního seriálu Kde padají hvězdy (1996), situovaném do prostředí dětské léčebny. Kromě spolupráce s Janem Hřebejkem už Sylvie účinkovala i ve dvou velkých zahraničních projektech: pro německý snímek Jak se dělá opera si ji vyhlédl Petr Weigl a v americké adaptaci Hugových Bídníků (r. Bille August) hrála křehkou dívku Eponii.

*- Vodka nové generace -
přichází na trh*

NOVINKA

Znáte z filmu Pelišky

Staráme se o znalost značky a Vaše zisky

Současně s vodkou Peliškovkou přichází do kin nová česká filmová komedie Jana Hřebejka Pelišky. Jan Hřebejk navazuje na úspěšný muzikal Šakali leta a do nového filmu obsadil hvězdy jako je Miroslav Donutil, Boleslav Polívka, Jiří Kodet, Stella Zázvorková, Simona Stašová a Eva Holubová. Jeho mimořádnou návštěvnost zobrazuje graf na poslední straně tohoto letáku. Spolu s filmem slaví mimořádný úspěch i vodka Peliškovka!

PELIŠKY

Znáte z filmu Pelišky!

Jedním z hlavních motivů filmu je scéna, ve které Miroslav Donutil pije lahvičci vodku k počtu mrtvých Maršála Malinoveckého. Tato scéna se vryje do paměti statisíců návštěvníků filmu. V rámci propagace filmu se objevuje v kinech, televizi, na obalech CD, hovoří se o ní v rozhlasu i na audiokazetách!

Pelíškovka

VODKA NOVÉ GENERACE

Pelíškovka je velmi žádaná!

*Pelíškovka je jedinečnou směsí jakostní pravá 60% vodka.
Je vypálena podle původní receptury v malině Malinováckého Palírny u Zeleného stromu -
Starorežná Prostějov. Její oblibu započíná mimořádně úspěch nového českého filmu
Pelíšky, ve kterém vodka hraje jednu z hlavních rolí.*

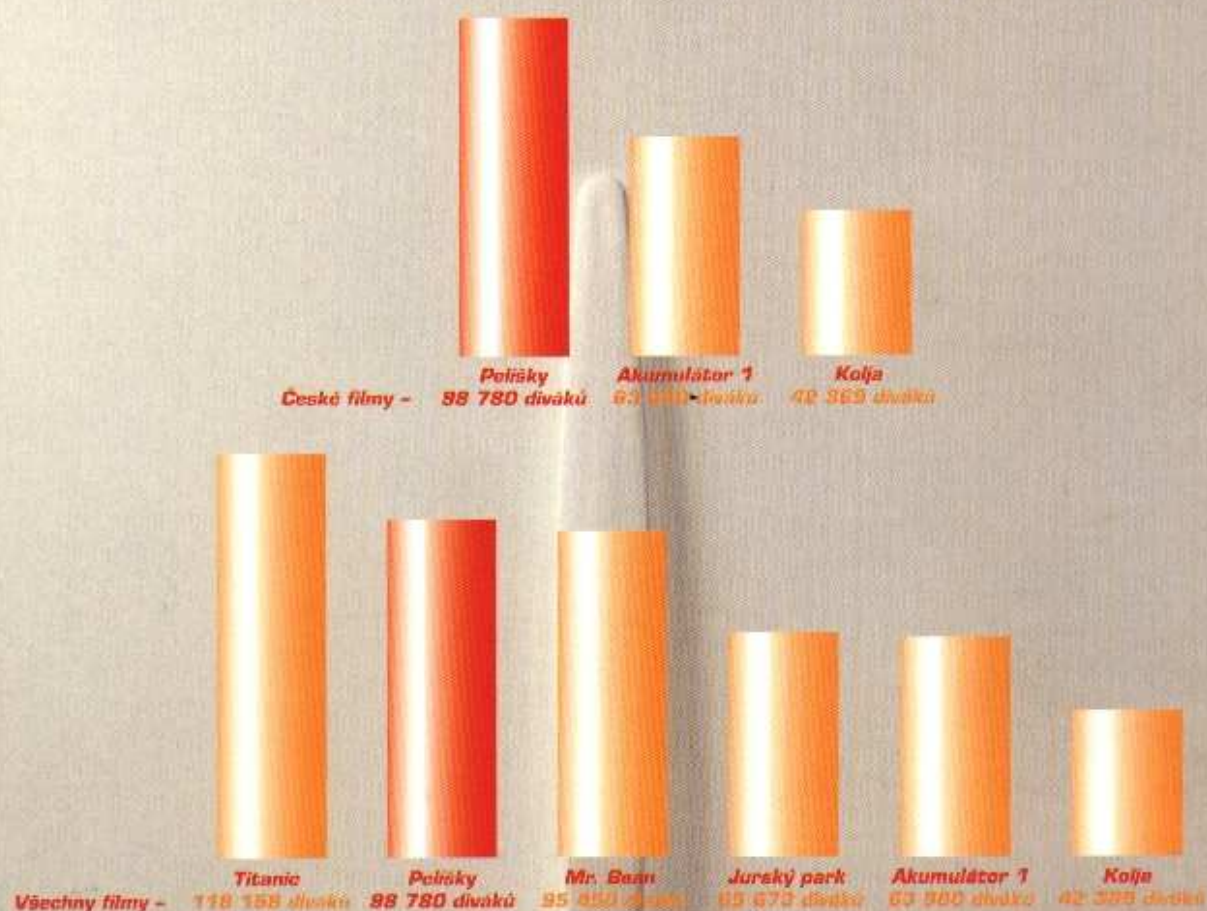
Čím je Pelíškovka výjimečná

- má vynikající chuť - božská
- je zá rozumnou nápoj
- je 60% a přitom velmi jemná
- ve skleničce hoří
- je v originálním balení 0,5 l 0,7 litru

Mimořádná návštěvnost filmu *Pelišky!*

Návštěvnost nejúspěšnějších filmů v síti českých kin od roku 1993
Za prvních 14 dní po uvedení

Využijte vysokou popularitu filmu *Pelišky!*

pelíšková

VODKA NOVÉ GENERACE

60% prava vodka *Pelíšková*
transportní balení

0,5 litru - 10 lahví v kartonu

0,7 litru - 10 lahví v kartonu

Kontaktujte svého obchodního zástupce:

Pani Zdenka Noyetná

Starorežná Prostějov, kamardiční společnost

Dykova B, 796 97 Prostějov, ČR, tel.: 0508/238 65, fax: 0508/254 12

DETIŠKY

Druhé Vánoce pro každého

© 1999 Total HelpArt T.H.A

(všechny zde uvedené informace jsou k volnému použití)